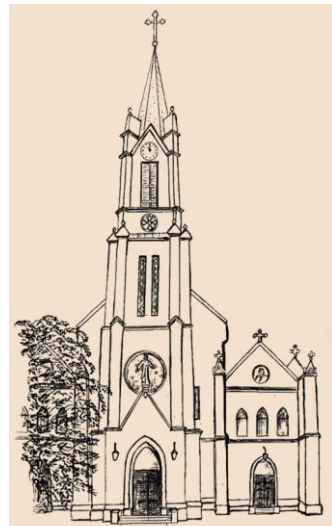

Főplébániai Hírlével

Az Újpesti Egek Királynéja Főplébánia lapja
2025. Június 22, ÚRNAPJA
Útravaló a nyárra

Úrnapi újságunkban visszaemlékezünk a Péliföldszentkereszti pünkösdi plébániai hétvégre, de a közelmúlt eseményiről is beszámolunk!

Reményből élünk – Pünkösdi lelkigyakorlat Péliföldszentkereszten

Hat év telt el azóta, hogy legutóbb plébániánk közössége együtt vett részt lelkigyakorlaton Péliföldszentkereszten. 2019-ben abból a három naptól hosszú időre elegendő lelki muníciót kaptunk, hogy egyénileg és közösségben is élni tudjuk a hitünket. Most, hat év elteltével, újra útra keltünk, és Pünkösdkor ismét megélhettük azt, amit a Szentlélek ajándékának nevezhetünk: a szeretetben hordozó, befogadó közösség élményét.

A három nap alatt különösen is megérintett, hogy mennyire türelmes, egymást elfogadó közösséggé váltunk. Az együttlét nem csupán programok sorozata volt, hanem egy olyan közös tapasztalat, amelyben a kényelmetlenségek is helyet kaptak – méghozzá türelemmel és megértéssel átszöve. Emmanuel atya bevezető gondolatai is ezt a mélységet hordozzák: miközben a világban pusztulást, széthulló kapcsolatokat és sok keserűséget látunk, fel kell tennünk a kérdést – **van-e remény?** A válasza egyszerre volt teológiai és nagyon is hétköznapi: igen, van, és ez a remény már jelen van a mindennapjainkban. A Szentlélek munkája láthatóvá válik a családjainkban, a közösségeinkben, a csendes szolgálatokban, a bátorító szavakban. A fiatalok és idősek, ki-ki a maga környezetében, valóban Isten szeretetét és az örök élet reményét sugározza.

A harmadik napra már teljes természetességgel alakult ki az asztaltársaságok rendje: mindenki új emberek mellé ült, mosolyogva, nyitottan. Az addig ismeretlenek közötti távolságokat a közös szállás, a kiscsoportos beszélgetések és az együtt töltött idő szinte észrevétlenül hidalta át. Jó volt megtapasztalni, hogy a közösségformáló Lélek munkája ilyen egyszerű és mély lehet.

Vasárnap együtt léptünk át a szent kapun – ez volt a lelkigyakorlat egyik csúcspontja. Az, hogy a teljes búcsú kegyelmében közösségi társaink körében részesülhettünk, megerősítő, felemelő és hálára indító élmény marad. Együtt hordozzuk a reményt, és együtt akarjuk továbbadni azt.

Szeretnénk ezt a lelkületet, ezt a befogadást továbbvinni a plébániánk mindennapjaiba is. Fontos tudatosítanunk, hogy **mindannyian magok vagyunk**, akiknek örömet kell sugározniuk a világban. Az általunk birtokolt, sokszor egészen kicsinek tűnő „sercli” is elég, ha Jézus kezébe adjuk. Hat éve azt mondtuk: *A csoda ott kezdődik, ahol az öt kenyeret odaadjuk Jézusnak – és ő hozzáteszi a maga részét.* A kérdés most is aktuális: **mi az én értékem, amit oda tudok adni?** Áldást kértünk a mi serclinkre – és most is ezt tesszük. Szervezőként is rengeteg áldást kaptam ezen a hétvégén. Őszintén kívánom mindannyiunknak, hogy ez a lelkület tartson ki bennünk egész nyáron, és legyünk a **remény hírnökei** ott, ahová Isten állít bennünket.

Az alábbi útravalóval kívánok épületes nyarat mindenkinek – találkozzunk újra, ugyanilyen nyitott szívvel!

Nyári lelki útravaló

1. A csoda ott kezdődik, ahol odaadjuk azt, amink van

Nem kell nagy dolgokat vinnünk Jézushoz – néha egy morzsa szeretet, egy pillantásnyi türelem, egy apró gesztus is elég. Ő hozzáteszi a maga részét.

☞ Kérdés: *Mi az én "serclim", amit idén nyáron odaadok Jézusnak?*

2. A remény nem elvont gondolat, hanem jelen van köztünk

A Szentlélek ma is munkálkodik. Családunkban, barátaink között, a közösségünkben. Néha

csöndes, máskor meglepően hangos. De mindig jelen van.

☀ *Tipp: Minden nap végén keresd meg azt az egy pillanatot, amikor a remény valamilyen formában megérintett.*

3. Közösségben növekedünk

Akikkel együtt léptél be a szent kapun, akikkel közösen étkeztél, beszélgettél, imádkoztál – mindannyian Isten ajándékai. A nyitottság és türelem teremt közösséget.

👉 *Tedd fel magadnak: Ki az, akivel ezen a nyáron új kapcsolatot építhetek a hitemben?*

4. Ne csak vigyázz a lelkedre – tápláld is!

A nyár a pihenés ideje. De nem csak a testünk fárad el év közben – a lelkünk is vágyik Isten csendjére.

📖 *Tipp: Válassz egy zsoltárt vagy evangéliumi szakaszt, amit egész nyáron újra és újra előveszel. Legyen ez a "lelki naptejed".*

5. A remény hírnökei vagyunk

Nem vagyunk sokan – de amit kaptunk, azt továbbadhatjuk. Egy mosoly, egy meghallgatás, egy meghívás a templomba – ezek is lehetnek Isten válaszai mások imáira.

☀ *Kívánság: Legyél idén nyáron valaki számára a remény forrása.*

Forstner Bertalan az egyházközség világi elnöke

Pünkösdi plébániai lelkigyakorlat – Péliföldszentkereszt

Nagy esemény, mikor egy egész plébánia „mozdul”. Táborba, hétvégi elvonulásra. Idén csodálatos időjárást kaptunk ajándékba erre a pünkösdi hétvégére, amely során megtapasztalhattuk, hogy a Szentlélek valóban él, és segít jelenvalóvá, igazi jelenlétté tenni a köztünk élő Isten Országát.

Péliföldszentkereszt ideális helyszín arra, hogy egy közösség tagjai, családjai pár napra kiszakadjanak a saját hétköznapi valóságukból. Nincs túl messze Újpesttől, csodálatos természeti környezetben (az Országos Kéktúra útvonalán!) fekszik, valódi zárandokhely ott élő szerzetesekkel, és még a szállás is felújított, szép, igényes. Nem először jártunk itt plébániai keretek között, és remélem, nem is utoljára. A két éjszakás

ott alvást választók az Ifjúsági Háznak keresztelt nagyobb épületben, a Főépületben és a Don Bosco házban kaptak elszállásolást. A kisgyerekes családok együtt alhattak gyermekeikkel, ami igazán megnyugtató volt mind a gyermekek, mind a szülők számára. A kis- és nagyobb kamaszok, pedig saját társaságukban tölthették nem csak a napokat, de az éjszakákat is – ennek megfelelően 3 nagyobb gyermekünket a hétvégén csak messziről láttuk, étkezésekkor. Így van ez rendjén! A menzaételekhez képest igen finom és laktató étkezéseknél már csak az ebédlőben tapasztalt vidám hangulat volt jobb!

Emmanuel atya kilenc éve él Magyarországon, és olyan választékosan beszéli a magyart, hogy csak ámultam. A REMÉNY témájában három előadást tartott nekünk, a szombati napunkra pedig két kérdéscsokorral segítette az elmélkedést, melyeket kiscsoportos formában osztottunk meg egymással. Nagy kedvencem ez a kiscsoportos, vezetett beszélgetés, mert mindig előrébb visz, mint ahová egyénileg jutnék, és mindig segít, hogy régóta „messziről, arcról ismert” emberekkel végre személyesen beszélgessek. A többiek megtapasztalásai, gondolatai, kérdésfelvetései minden esetben segítenek mélyebbre menni, egy másik szemüveget felvenni, nyitni új nézőpontok irányába.

Szabadidőnkben – mert ilyen is volt – ki aludt, ki sétált, ki beszélgetett, ki elmélkedett, ki sportolt. Zoltán atya által vezetett keresztút, a Szent Márk közösség által vezetett dicsőítő imaest és a gyerekek számára animátorok által kísért kézműves-játzóteres program szerepelt a választható lehetőségek között. Személy szerint engem (aki 17 éve a Szent Márk közösség tagja vagyok) nagy boldogság töltött el, mikor láttam, hogy milyen lelkesen éneklő, imádkozó csapat gyűlt össze a szombat esti dicsőítésre! Remélem, hogy akik most jártak ilyen esten először, kedvet kapnak, és eljönnek majd valamelyik következő hónap első szerdáján egy alkalmunkra! Innen is hálással köszönjük a csodás Szikra Ifjúsági

Énekkar közreműködését! (Reklám: következő imaestünk: július 2. szerda, 20:45, templom, bejárat a sekrestye felől!)

Szentév és Pünkösöd lévén vasárnap ünnepi keretek között, processzióval vonultunk a rétről a Szent Kapuhoz, hogy mint zárándokok, áthaladjunk rajta. A szentmisén a gyerektársasággal a hűvös kápolnába vonultunk be, és Emmanuel atya segítségével „mozin néztük” a szentmisét! A karzatra felszerelt kamera élőképet egy, a kápolnában leeresztett vetítövászonon figyelhattuk kihangosítás mellett, így a gyerekek csodálatosan viselkedtek, hiszen

„moziban voltunk” (kislányom megkérdezte: „popcorn lesz?” – de illendően viselkedett).

A gyerekek számára a hétvége fényes csillaga a napközben nyitvatartó, bakancsos turistákat is fogadó büfé lett: hiszen itt jégkrémet árulnak! - Azt gondolom, hogy mi szülők pedig a közös egyébiránt beszélgetésekre, a vidám együttlétre, a mély tanításokra és gondolatmegosztásokra, az elcsendesülési lehetőségekre (no meg a finom kávéra :) emlékszünk vissza majd nagy örömmel. Köszönjük a szervezést mindenkinek, aki részt vett benne! Nagy munka volt, de sokan vagyunk hálásak érte!!
- Kovács-Mihócza Orsi

Plébániai újságunk nyelvi lektora – így látja közösségünket

Évek óta végzek egy apró szolgálatot a plébánián: a nagycsütörtöki szertartásra megszervezem a lábmosást. Fáradtság nélküli, valóban apró feladat, pár telefon és levél az egész. Viszont számomra nagy felismerés forrása lett. Mióta Ferenc pápa javaslatát megfogadva úgy döntött az egyháztanács, hogy a lábmosáson részt vevő hívek lehetőleg valóban képviseljék az egész egyházközösséget, a plébánián működő kisebb-nagyobb, rendszeresen összegyűlő vagy éppen csak alkalmi csoportok egy-egy képviselőjét kérem meg, hogy közösségük nevében vegyenek részt a szertartáson. Így döbbsentem rá először is arra, hogy mennyiségileg is milyen sok közösség működik plébániánkon: az elmúlt 5 évben 23 csoport képviselője vett részt legalább egyszer lábmosáson. Aztán rájöttem, hogy milyen széles a tevékenységi skála is: a különböző korosztályoknak (szerencsére az egészen kicsiktől az egészen korosokig) a különböző imamódoknak, a különböző liturgikus szolgálatoknak, de még a sportoknak is van külön képviselője.

A szertartás megszervezésekor sokat gondolkoztam azon, hogy milyen jó lenne egyszer nem csak a csoportok képviselőit látni együtt, hanem magukat a közösségeket a saját alkalmaikon: megismerni, mit és hogyan csinálnak valójában. Még olyan tervem is volt, hogy majd elmegyek egy-egy alkalomra minden csoporthoz, hogy megismerjem őket. Persze ebből nem lett semmi.

A pélföldszentkereszt plébániai lelkigyakorlatról viszont úgy jöttem haza, hogy ez a terv a maga módján megvalósult: mert egyrészt szerencsére sokan – a vasárnapi misén pedig még többen – voltunk, vagyis minden korosztály és minden közösség képviselve volt, másrészt az a sokféleség, ami a programokat jellemezte, mintha a plébániai közösség sokrétűségét tárta volna elénk. A lelkigyakorlat tanítását tartó Emmanuel

atya bölcsen és diszkréten hagyott helyet bőven más programoknak, így az elmélkedéseken kívül volt kiscsoportos beszélgetés, ismerkedési felvezetés, zsolozsma, énekes dicsőítés, Örömtűt, Keresztűt, ping-pong, csocsó, változatos csapatjátékok, sörözés, jégkrémezés és nem rohanós közös étkezések.

A májusi zárándoklatunk: Szentkúton.

Mindenből volt ízelítő, és a végére világossá vált, bármit is csinálunk, még magánál a tevékenységnél is fontosabb, hogy együtt csináljuk. Mert nem azt mondta, hogy „ha összegyűltök, és ezt és ezt és így és így csináljátok, akkor ott leszek közöttetek”, hanem azt, hogy „ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben, ott vagyok közöttük.” Mi pedig minden programra az ő nevében gyűltünk össze, ő pedig ott volt közöttünk.

Mátyus Norbert

Pünkösdi Lélek Péliföldszentkereszten

Péntek késő délután jó volt már megérkezni is. A rendezett környezet, a természet színei, apró neszei, melyek csak mélyítették a csendet, mind-mind segítettek a Lélekre hangolódni.

Imádságos átlépés a Szentkapun!

Este a kápolnában Emmanuel atya bemutatkozott. Korát meghazudtoló bölcsességgel szötte szavait. Nem bocsátkozott mély filozofálgatásba. Egyszerű, „életszagú” mondataival, remekül eltalált vetített képeivel mindannyiunk lelkét megérintette. Mély hit és lelki béke sugárzott belőle.

Most, mikor e sorokat írom, már egy hete, hogy hazatértünk. Azonban az előadását követő szentségimádás dicsőítő dallamai azóta is (mint ahogy az egész héten át) fülemben csengenek. Két égő gyertya fényénél, egy szál gitár, egy húr, melyen néha megpendül egy-egy odakívánczó hang. Nem több, nem kevesebb, pont amennyi

kell. Picit törve a nyelvünket tett tanúbizonyságot mély hitéről. Hamar szívembe zártam kedves egyéniségét.

A péntek este eufóriája szombaton folytatódott. Bevallom, kicsit rosszalkodtam, mert a reggeli zsoltosma előtt-helyett kísétáltam a Lourdes-i barlanghoz. Szívem szerint, ha lehetne, talán még most is ott üldögélnék... Már ezért a röpke fél óráért megérte Péliföldszentkeresztre menni.

Reggeli után Emmanuel atya tovább szötte gondolatait, vetítette képeit és adott sok tekintetben visszaigazolást, megerősítést, korrekciót eddigi elgondolásaimhoz. Ami leginkább megragadott, hogy „Soha ne engedd, hogy valaki ne legyen boldogabb a veled való találkozás után, mint előtte.”. Ez mostantól akár egy életfilozófia is lehet. A kiscsoportos beszélgetések során is születtek szép, értékes gondolatok. Jó volt megtapasztalni a nyitottságot, az egymás iránti bizalmat. Szombat este Zoltán atya szentmisét celebrált nekünk. Bevallotta, nem nagyon csinált még ilyet, hogy Pünkösdi vigíliája alkalmából misézzen, mert az ilyen inkább előesti mise szokott lenni. A zenekar itt külön dicséretet érdemel, ahogy 6 gitárral, fuvalával segítettek még tartalmasabbá tenni a lelki táplálkozást.

A szombat esti dicsőítő szentségimádás volt tulajdonképpen a lelki csúcsa számomra az egész hétvégének. A Szentlélek és Kedves Jóakaróim segítő szándékát szinte tapintani lehetett a levegőben. Csak ültem és hagytam áradni az érzelmeimet.

Nehéz még mindig beszélni róla... Ott kellett lenni! Minden az arcokra volt írva.

Hab volt a tortán, vagy inkább a hab tetején a koktélmeggy, mikor vasárnap Zoltán atya tartott egy alternatív keresztutat a gyönyörűen megépített/újjáépített Kálvárián. Elmondása szerint az egyes stációknál végig rögtönzött és sok esetben a pillanatnyi mondanivalója nem is állt kapcsolatban az adott keresztúti állomással. Az már a Szentlélek műve volt, hogy minden szavát telitalálatnak éreztem.

Istennek legyen hála!

Bleicher Imre

A várakozás boldogsága

Jubileumi szentévi zárandoklatunk legutóbbi helyszínének választása az országosan ismert, egyik leglátogatottabb kegyhelyre, Péliföldszentkeresztre, ideje pedig Pünkösdi ünnepére esett. Plébániai hétvége volt, péntek délutántól vasárnap délutánig tartó együttlét minden korosztálynak – gyermektől a legidősebbekig – a legközeltekintőbb, minden

igényt kielégítő programokkal és ellátással. Amikor meghallottam, hogy száz fölötti a jelentkezők száma, megfogalmazhatatlan érzés töltött el: a hihetetlenséggel határos csodálat. Aki nem tudott, vagy nem akart részt venni a három napos együttléten, azokat vasárnap külön busz várta és szállította oda, hogy a szentévi búcsúnyerési imákkal, az ünnepi szentmisére együtt mehessünk

át mindannyian a szentkapun. Minden ismerősömnek elmondtam, „dicsekedtem”, és minden ismerősöm, velem együtt örült, hogy ilyen közösség létezik, és ilyen közösséghez tartozom. A busszal indulókhöz csatlakoztam. Örvendeztünk egymásnak. A kellemes hangulatot fokozta a gyönyörű táj, vidék, ameddig csak elláttunk a járművünk ablakából. Mihályi Gyula pedig szép imákkal és mindenre figyélssel gondoskodott a lelki töltődésünkről, felkészítésünkről az Ünnepe méltó befogadására.

A várakozás sokszínű és igen sokféle lehet, de hasonlókat mondhatunk a megérkezésről is. Várni a napra, az indulásra... ez a várakozás különleges, mert bizsergető, ugyanakkor türelmes, mély és magasztos is. Megérkezni oda, ahol szaladva elének várnak minket, találkozni azokkal, akiket ismersz, ismered a mosolyukat, a tekintetüket, az ölelésre tárt karukat, akikhez tartozol, mert közös a hitünk... kevés szebb és felemelőbb érzés lehet ennél.

Többen voltunk, mint 150-en, hisz személygépkocsikkal is jöttek, megtelt velünk a templom, ahol a szent kereszt ereklyét őrzik. Egy másik világba röpített bennünket Zoltán atya és Ildigwe Emmanuel Chekwube szalézi szerzetes, aki Nigériából érkezett országunkba és a három napot együtt töltöttek a lelki vezetője volt. Mindenkit elvarázsolt egyénisége és csöndes, de sziklaszilárd küldetésstudata, tiszta magyar beszéde és lelkiisége. Zoltán atya, akinek a szíve ott dobog a szemünk előtt, aki mindent megosztani, megmutatni és elmondani akar, aki ugrándozva örül nekünk, akinek a hangulata és hatása alól nem vonhatja ki magát senki, mert

mindenkit magával ragad. A közösségépítés olyan mestere ő, ahol az Istennek szentelt időt, az evangelizációt, a dicsőítést, a lelki épülésünket, a hitünket, és együvé tartozásunkat, egyetlen egészként építi, tégláról, téglára.

Mindig hittem a közös ima erejében, amikor teljes figyelmünket az imádságra összpontosítjuk, együtt fordulunk Istenhez, erősítjük egymást és az ima hatékonyságát. A közös ima a hit hatványozott kifejeződése, alkalmat ad az együttérzésre, reményt ad a nehézségek leküzdésére, s ez különösen fontos lehet mai világunkban. Hiszem, hogy az ottani imánk is az égbe szállt.

Köszönet minden szervezőnek, minden résztvevőnek, mindenkinek, aki mosolyával, tiszta szívével, őszinte és testvéri ölelésével gazdagította és tette emlékezetessé 2025 pünkösdi ünnepét és közösségünket.

Czibak Ilona

Életem első zarándoklata – egy éves keresztényként

A 2025. évi Pünkösdi nagyon különlegesnek ígérkezett számomra, mert életem első zarándoklatára készültem a Péli-földszent-kereszt Kegytemplomba. Sajnos egyéb elfoglaltság miatt nem tudtam részt venni a három napos lelkigyakorlaton, csak vasárnap mentem busszal, de nagyon örülök, hogy részese lehettem ennek az egy napnak is.

Bevallom, hogy az első zarándoklatra való felkészülés egy plusz feladat elé állított, mert nagyon nehezen nyitok mások felé. Istennek legyen hála, hogy az útmutatása a mi plébániánkra vezetett, emiatt sokat változtam ezen a téren is, mert nagyon befogadó a közösség. Mindenképpen részt akartam venni egy zarándoklaton idén, mert azért a sok jóért, amit kaptam Istentől, hálával tartozom, és ugyebár, ha egyszer kap valamit az ember, akkor azt illik megköszönni.

Már érkezéskor éreztem, hogy egy különleges helyen vagyok. Kicsit ilyennek képzelem a Mennysországot. Egy kellemes hely, ahol eláraszt a nyugalom, vannak ismerősök, akik üdvözlnek, kedves ismeretlenek, akik megkérdezik, hogy milyen volt az utam. Azonnal elindultam egy sétára egészen a Szentkútig. Nagyon gyönyörű volt. Amikor sétáltam visszafelé egyre több embert láttam, ami nagyon megdöbbenett. Azt hittem lesz körülbelül száz ember, de mint kiderült ennek bőven a duplája jött el.

Amikor elkezdődött a közös ima a réten, az nagyon felemelő volt. Nem gondoltam volna, hogy valaha ilyen élményben lesz részem, a lelkem szinte szárnyalni kezdett. A körmenet, amíg eljutottunk a templom bejáratáig ugyan hosszú volt és már naposabb volt az idő, de minden perce megérte. A kegytemplom belülről nagyon gyönyörű. Én most jártam itt először, de biztosan nem utoljára. Az liturgia a szokásoknak megfelelően ünnepélyes volt, a csúcspontja tudom, hogy az eucharisztia, de számomra a tanítás, az evangélium, és a homília is nagyon fontos. Zoltán atya szavai a szokásához

híven az ünnepnek megfelelőek, de kellően humorosak, ám nagyon elgondolkodtatóak voltak. Az a plusz pedig, amit Emmanuel atya záró gondolatai adtak felejthetetlen volt. Nem tartom magam öregnek 43 évesen, de még nem hallottam senkitől ennyire fiatalon ilyen mély gondolatokat. Összefoglalva nagyon örülök, hogy részt vehettem ezen a zárándoklaton, Teljesen megújulva tértem haza a családomhoz. Nagyon köszönöm a szervezőknek. Ha tehetem a következő zárándoklaton is biztos részt veszek.

dr. Harasztia Zsolt

Életem első lelkigyakorlata - 85 évesen

3 csodás napom volt a Szentlélek tükrében.

A Megyeri Szalézi plébániához tartozom, ide és oda is járok. Korábban születtem: már 85 éves vagyok. Egész tudatos életemben azért imádkoztam a Szentlélekhez, hogy mutasson utat. Hálatelt szívvel érkeztem erre a lelkigyakorlatra, zárándoklatra.

Első vallási élményem 5 éves koromból való. A nagymamám ül a ház előtt, és imádkozott értünk. Ez az imából fakadó fény kísérte végig az életemet, nagyon sok fájdalom és nehézségek közepette is.

Itt Pélföldszentkereszten öröm járta át a szívemet, amikor végig jártuk a Vla Lucis, a Fény Útját! Tizennégy stációból áll. Kőbe faragott bibliai pillanatok a feltámadt Krisztus találkozásait

jelenítik meg, egészen a mennybemenetelig, a Szentlélek elküldéséig, jelezve, hogy Krisztus földi élete nem ér véget a Golgotánál, hanem folytatódik. És itt közöttünk is jelen volt, ahogy megígérte, „Ahol ugyanis ketten, vagy hárman összegyűlnek a nevemben, ott vagyok közöttük.” (Mt 18.20)

Ez a három nap nagyon gazdag volt számomra, mert olyan élményekben volt részem, amiben eddigi életemben még soha: éjszakai virrasztás, közös zsolozsma, a Szentlélek dicsőítése.

Ezért köszönetet mondok mindenkinek, aki ezen az együttléten segítette például a közlekedésben. Külön köszönet Zoltán atyának, aki elvitt autójával, így lehetővé téve részvételemet ezen a csodálatos 3 napos zárándoklaton. Steixerné Katalin

Gelléri Dóri (10 éves) beszámolója: Pélföldszentkereszten

Nagyon jó volt! Kilenc macskát láttunk, abból három kiscica. Nagyon cukik voltak! A szállás mellett volt egy röpipálya és egy focipálya, ahol játszottunk a többi gyerekekkel. A legjobb a dicsőítés volt. Tényleg mindenki hittel jött. Az ének, gitározás és a fuvolázás gyönyörű volt.

Az igaz, hogy hangos volt, de látszott, hogy ez az igazi szeretet. Mindenkinek ajánlom, kicsiknek és nagyoknak! A lourdesi barlang nem is barlang volt, hanem egy mélyedés, amiben egy szobor van, de finom volt a forrásvíz. Mindenképp menjetek el oda!

Krakkóban az Isteni Irgalmasság vasárnapján

Február 9-én, egy vasárnap reggeli misén gitáros kórusunk egy szokatlan, békés dallamot énekelt, ami ritkán szól a templomunkban: *Irgalmas Istenünk jóságát mindörökké éneklek...* A farsangi hangulattól idegen ének már a két nappal későbbi betegek világnapjára szólt – de számomra egy meghívást jelentett. Itt az ideje újra útnak indulni. Három évvel korábban, 2022-ben már jártunk Krakkó külvárosában, Łagiewnikiben, az Isteni Irgalmasság búcsúján. Micsoda lelki megerősítés volt az akkori nehéz időszakban, a háború első heteiben! Szinte pontosan egy évre rá, a következő húsvétra született kislányunk, Veronika. Tudtam, hogy vele is vissza kell mennünk oda. Majd. Majd, ha már nagyobb lesz, ha bírja a hatórás hegyi utat, a hosszú misét, a tömeget.

A meghívásra azonban nem illik nemet mondani. Így a húsvét utáni szombat este már Łagiewnikiben, az Isteni Irgalmasság bazilikája előtt hallgatjuk az éneket. A szöveg ugyanaz, csak a dallam más: H.J. Botor lengyel zeneszerzőnek az ünnepre írt szép himnusza. Mellettünk, a kolostor kápolnájában Szent Fausztina sírja. Szemben, alig tíz perc sétára a II. János Pál tiszteletére szentelt modern templom. Előtte több emelet magas Irgalmas Jézus-képpel díszített színpad: egy nagyszabású zenés tanúságtételnek, az Irgalmasság Szimfóniájának ősbemutatóján járunk.

A két templom között zárándokok ezrei. Egy amerikai csoportba keveredünk, akik az irgalmasság rózsafüzérét imádkozzák angolul,

míg átérnek „egyik szenttől a másikig”. (Ki gondolta, hogy egy héttel később amerikai pápájuk lesz!) Másnap, irgalmasság vasárnapján szentmisék, reggel 6-tól este 8-ig kétóránként. Mi ezúttal a „kisebb”, délutáni misét választjuk, mert legutóbb a reggeli misén tolongó tömeg és a 45 perces lengyel nyelvű szentbeszéd mindannyiunk türelmét próbára tette. Még délután is megtölti a nép a szabadtéri oltárral szemköztí füves domboldalt. Pedig ez már a hatodik mise ezen a napon, és még nem az utolsó.

Az élő Egyház! A két nagy łagiewniki bazilika – egyik sincs még 25 éves. Ilyen szép, felemelő is lehet egy modern templom! A fűben ülve fiatalok, családok hallgatják az Isteni Irgalmasságról írt új *musicalt*. A kegytárgyboltban gyerekrészesleg: bibliai Activity, Jézus csodái puzzle! Száz méter mélyen a föld alatt, a wieliczki sóbányában éneket hallunk: *Hol Szent Péter sírba téve...* Bizony, most temetik a pápát! A navigációba beírom a célt: *Totus Tuus 34*. Ezen a címen található a II. János Pál templom. Persze, autóval nem lehet odajutni a

tömegtől – szerencsére a templom mellett nagy bevásárlóközpont fekszik. A boltok mellett olasz pizzeria, neve: *Tutti Santi* (Mindenszentek). Parkolóhely itt sincs – nem baj, épp indul egy *rózsafűzér matricás* autó. Ők most értek vissza az előző miséről. De már kezdődik is a következő: a hétvégi bevásárló forgatagba felülről behallatszik a szabadtéri mise hangosítása. Épp fordítva, mint nálunk! Innen egyszerűbb villamossal továbbmenni – a két nagy templomhoz vezető föld alatti villamosvonal is új, három éve sem létezett még. A 8-as járat érkezik: *Tramwaj Papieski* – a pápa villamosa. A villamosokon, de sok magánházon is ki van tűzve a vatikáni zászló a pápa temetésének napjára. És nem csak Krakkóban: akármerre járunk a vidéken, kis Mária-kápolnák, feszületek szegélyezik az utat – mindegyiknél friss virág, este lámpa, mécses világít. Mindehhez pedig csodálatos háttérrel ad a hegyeken átvezető utazás, a gyönyörű kárpáti táj, a végtelen fenyvesek látványa.

Leelőssy Ádám

(Egy)Házi muzsika 2025

Nagy örömben lehetett része annak, aki eljött május 31-én a Plébánia nagytermében megtartott zenei estre. Nemcsak kulturális élményt adott az est, hanem a közösségi lét azon jó érzését, ajándékát is, amit a környezetünkben élőkől kaphatunk.

Az eseményt megelőzte a jól szervezett felhívás, mely szerintem minden, a miséken résztvevő vagy a honlapot, illetve levelező listát olvasó emberekhez időben eljutott. Már jó előre bejelöltem a naptáramba az időpontot. Várakozásomat az is fokozta, hogy az előző hét végén tervezett templomi koncert sajnálatosan elmaradt az újpesti gyermeknap zajos rendezvényei miatt.

Kellemes meglepetés volt a koncertre érkezőknek a széksorokban elhelyezett ízléses programfüzet. Pozsgay Gyuri bevezetője megismertette ennek a rendezvénynek az előéletét. Megtutuk, hogy korábban – évtizedekkel ezelőtt – már volt ilyen program előbb valójában a templomba járók házainál, majd a rendszerváltozáshoz közeledve a régi plébániai tanácsterem, utóbb a kultúrház adott otthon a házi zenészek műsorának. Ezt a hagyományt élesztette fel a mostani koncert. A felhívásra jelentkezők nagy része azon családok tagjai voltak, akik több szálon kapcsolódnak be a plébánia életébe. Örömmel láttam, hogy az egészen kicsiktől, akik a zenei pálya első éveiben járnak egészen a profi zenészekig milyen széles a zeneszerető, zeneértő társaság életkora mind az előadók, mind a hallgatók között.

Először a legkisebbek mutatták be tudásukat saját hangszereiken. Itt volt szóló és kísérettel előadott műsorszám is. Nagyon élvezetes volt minden kis zenész produkciója. Talán voltak nem pontosan eltalált hangok, de az igyekezet, ami látszott a fiatal művészekben, mindezt feledtette velünk. Mindegyik előadást nagy tapssal jutalmazta a közönség. Aztán a nagyobbak, a már a több éve zenélők, éneklők mutatták be tudásuk javát. Fiatal koromban én is zeneiskolába jártam, tanultam hangszeren. Így túlzás nélkül állíthatom, hogy most igazán komoly művészeti élményekkel lettünk gazdagabbak. Kiemelni egyes produkciókat nincs okom, jogom. Ez a szombat esti élmény ugyanakkor felidézte bennem az évtizedekkel ezelőtti félév záró gyerekkoncertek hangulatát, amikor ezen falak között, még a régi

zeneiskolában a zongorázni tanuló gyermekeim szerepeltek hasonló előadásokon. Az est második részében meghívott Deák előadó páros műsora nemcsak kiemelkedő zenei élvezetet jelentett nekünk, hanem talán a kis művészjelölteknek példát és lelkesedést is adott, hogy tehetségükkel és sok-sok gyakorlással milyen magasságokba lehet majd eljutni.

Kodály Zoltánnak van egy csodálatos gondolata: „Az ének szebbé teszi az életet, az éneklők másokét is. Nem sokat ér, ha magunkban dalolunk, szebb, ha ketten összedalolnak. Aztán mind többen, százan, ezren, míg megszólal a nagy Harmónia, amiben mind egyek lehetünk. Akkor

mondhatjuk majd csak igazán: Örvendjen az egész világ.”

A koncert után hazafelé ez motoszkált a fejemben, meg az, hogy megírom (próbálom átadni) azt a kellemes érzést, ami ebben a rohanó és az emberi értékeket nem igazán megbecsülő világunkban jó hangulatot, vidámságot ad. Nagy köszönet a szervezőknek, a vendéglátóknak, és leginkább a zenészeknek ezért a sokáig lelkünkben élő szép élményért. Zárszónak annyit: Remélem jövőre még több előadó művészetét ismerhetjük meg a hagyományt folytató koncert alkalmával. Ez, tisztelt Olvasó, rajtatok is múlik!

Kőrössi Gábor

H Í R E K: nyári szünet – de a hitélet nem szünetel

Miserend

A miserendben a nyár folyamán sincs változás!

Szentségimádások

A péntekenként szentségimádás a nyár folyamán szünetel. Legközelebb augusztus 22-én pénteken, Szűz Mária Királynő ünnepén lesz szentségimádás, és utána folytatódik az őszi folyamán!

Templombúcsú

A templombúcsúnk a Boldogságos Szűz Mária Királynő augusztus 22-i emléknapja utáni vasárnapon van. Az idén augusztus 22. Szokás szerint egy összevont szentmise lesz, délelőtt 10 órakor. A vendég miséző, vendég szónok atyánk

Balogh Attila lesz, az Esztergomi Szeminárium rektora. a mise után agapéval a plébánián.

Irodai szolgálat

Mivel a plébánia egy személyes, egy papunk van, a plébános, és egy irodai kisegítőnk: Kiss Éva, előfordul a nyár folyamán, hogy a szokott időben nem lesz senki az irodában. Figyeljünk a heti hirdetésekre, a változásokra. De a plébános atya mobiltelefonon elérhető! 06-30-436-2441.

Júliusi zárándoklat

A júliusi szentévi zárándoklatunk 26-án, Szent Anna napján lesz. Máriagyűd, Bába-Bátaszék útvonalon. Amíg van hely, lehet jelentkezni: Nagyszülőknek, Annánknak kedvezménnyel!

IMÁDSÁG A FŐPÁSZTORÉRT

Főpásztárunk, Dr Erdő Péter bíboros úr, június 28-án szombaton, pappá szentelésének 50.

évfordulóját ünnepli. 10 órakor mutat be hálaadó szentmisét a Szent István Bazilikában!

Mindenható örök Isten, állj főpásztorunk mellett áldásoddal, hogy Szent Fiadat képviselhesse számunkra: gyűjtsön lángra buzgalmával, szégyenítsen meg példájával, szívéen hordozzon szeretetével, megerősítsen türelmével, tartson meg a Szentlélek örömeiben, esedezzen ki ránk áldást imájával, tápláljon a te tanításoddal és tegyen minket tiszta, szent népeddé, Isten szolgálivá igazságban és szeretetben. Úr Jézus Krisztus, tedd egyházmegyénket élő sejtté Egyházadban. Áldd meg Péter püspökünket, ajándékozd neki kormányzásában bölcsességed fényét és Szíved szeretetét. Óvd meg a gonosz minden támadásától. Adj neki okos és önzetlen munkatársakat. Tölts el minket tisztelettel, engedelmességgel és hűséggel püspökünk iránt, hálával az egyházmegyénknek adott kegyelmekért, és taníts meg felelősséget is viselni érte. Jutalmazd meg főpásztorunk munkáját és fáradozásait az örök javakkal.

Hálaadó ima a nyaralás után

Hálás vagyok ezért a pár napért/hétért, amit pihenéssel, kikapcsolódással tölthettem. Köszönöm, hogy volt lehetőségem időt és pénzt szánni arra, hogy testben, lélekben és szellemben is felfrissüljek. Hálás vagyok az élményekért, melyekben részem volt. Kérlek, segíts megőriznem ezt az érzést, a nyugalمامat és a békémet, hogy ezekből meríthessek a mindennapokban, de ne merítsem ki a tartalékaimat. Mutasd meg azokat az apró örömeket, melyek segítenek továbbra is jó hangulatban, boldogan végezni a dolgaimat. Szeretném, ha nem lenne gyorsan múló emlék ez a nyaralás, amit most megélhettem. - Ámen.

Főplébánia Hírlevél – Az Újpesti Egek Királynéja Főplébánia időszaki lapja.

Megjelent 380 példányban.

Nyomda: Kucsák Nyomda Vác. – Szerkesztette: Horváth Zoltán plébános.

A következő lapszám templomunk búcsújára jelenik meg!